

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УПРАВНИ СУД

17 У 15821/14

02.06.2017. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Душице Мринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., насеље ... , чији је пуномоћник Јелена Лазаревић, адвокат из Шапца, Карађорђева 41, против туженог Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине Аутономна Покрајина Војводина, кога заступа правобранилац Аутономне покрајине Војводине, Нови Сад, ради поништаја решења број: 130-356-234/2014-02 од 23.10.2014. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II **ОДБИЈА СЕ** захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења грађевинског инспектора Градске управе за инспекцијске послове града Новог Сада, број: XIV-356-227/14 од 14.08.2014. године, којим је наређено тужиоцу да у року од 10 дана од дана пријема тог решења сруши - уклони радове изведене на адаптацији дела постојећег уличног стамбеног објекта, дим. око 7,5 x 6,0м, који се налази десно од ајнфорт улаза, гледајући са улице и то: на дворишном зиду уклони уграђена врата дим. око 90 x 200цм и на истом зиду уграђен прозор дим. око 40 x 40цм и зазида отворе настале уклањањем; на зиду према ајнфорт улазу уклони радове на зазиђивању отвора дим. око 90 x 200цм и у њега угради уклоњена врата; са таванске конструкције укони роштиљ од алуминијумских профила и врати предметни део стамбеног објекта у првобитно стање, а све под претњом извршења преко другог лица. Истим решењем је одређено да се радови изводе у приземном објекту у ..., у ул., на кат. парц. бр. ... К.О. ; решење о рушењу односи се и на све радове који нису описани у решењу, а настану након састављања записника од 11.08.2014. године и чине једну грађевинску целину; уколико тужилац не поступи по налогу из тачке 1. и 3. диспозитива тог решења, извршење ће се спровести преко другог лица о његовом трошку; пре рушења није потребно урадити пројекат рушења, уз упозорење да жалба не задржава извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 05.12.2014. године, тужилац

оспорува законитост решења туженог органа, наводећи да није вршио промену организације простора у објекту, нити је вршио замену инсталација и опреме, није мењао конструктивне елементе, нити је на било који начин угрозио стабилност и сигурност објекта, а да се из записника о инспекцијском прегледу види шта је од радова извео. Сматра да је измештањем врата мењао спољни изглед објекта, у ком делу ће и поступити по наредби првостепеног органа, док је решење првостепеног органа у делу којим је наложено враћање плафона у претходно стање неизвршиво, јер је стање таванице било такво да је морала да се адаптира да се не би урушила. Указује да поправљање таванице представља извођење радова текућег одржавања сходно члану 2. став 1. тачка 35. Закона о планирању и изградњи и да је без тога објекат био потпуно ван функције, при чему за текуће одржавање није потребно никакво одобрење нити пријава радова надлежном органу. Даље наводи да се у списима управног органа налазе сви захтеви којима се обраћао надлежном органу ради намеравање промене намене објекта, као и то да се кућа са пропалим кровом и таваницом налази у зони под посебном заштитом – амбијентална целина. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак.

У одговору на тужбу пуномоћник туженог органа је навео да оспорува тужбени захтев тужиоца у целости и предлаже да суд тужбу одбије са разлога изнетих у образложењу оспореног решења, а тужиоца обавезе да туженом на име састава одговора на тужбу плати износ од 25.500,00 динара.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем одлучио као у диспозитиву на основу одредбе члана 176. став 1. тачка 1а Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09...121/12) у вези са чланом 145. став 1. истог закона. Ово јер је у проведеном поступку увидом на лицу места дана дана 11.08.2014. године у присуству тужиоца, о чему је сачињен записник о инспекцијском прегледу и усменој расправи број: XIV-356-СЛ/14 од 11.08.2014. године, који је тужилац потписао без примедба, грађевински инспектор утврдио да је тужилац извео радове на адаптацији дела уличног стамбеног објекта који се налази у ..., у ул., на кат. парц. бр. ... К.О., ближе описане у диспозитиву ожалбеног решења, за које није имао потребно решење о одобрењу извођења тих радова.

Одредбом члана 176. став 1. тачка 1а) Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр.72/09...121/12), прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да наложи решењем уклањање објекта, односно враћање у првобитно стање, ако се објекат гради, односно изводе радови без решења из члана 145. овог закона.

Према одредби члана 145. став 1. истог закона, грађење објеката из члана

2. тач. 24) и 24а) овог закона, реконструкција, адаптација, санација, грађење зиданих ограда, врше се на основу решења којим се одобрава извођење тих радова, које издаје орган надлежан за издавање грађевинске дозволе.

Имајући у виду да је тужилац на предметном објекту на назначеним зидовима пробио отворе и у исте уградио прозоре и врата, а постојеће отворе за врата и прозор затворио - зазидао и изменио таванску конструкцију и грађу и изглед куће, како то произлази из записника бр. XIV-356-СЛ/14 од 11.08.2014. године, сачињеног од стране грађевинског инспектора који је тужилац потписао без примедба, то је и по оцени суда правилан закључак туженог органа да је правилно поступио првостепени орган када је донео одлуку као у диспозитиву ожалбеног решења, правилно налазећи да се радило о радовима на адаптацији дела уличног стамбеног објекта, за чије извођење је тужилац био дужан да претходно прибави одобрење надлежног органа.

Код напред наведеног, наводе тужбе суд је оценио као наводе без утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је оценио неоснованим захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора на име састава одговора на тужбу од стране Правобранилаштва Аутономне Покрајине Војводине, у износу од 25.500,00 динара. Имајући увид у садржину одговора на тужбу и законску обавезу туженог органа да Управном суду достави списе предмета, Управни суд је нашао да састављање одговора на тужбу од стране Правобранилаштва Аутономне Покрајине Војводине није било потребно, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредаба чл. 150, 151, 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.06.2017. године, 17 У 15821/14

Записничар
Тија Бошковић, с.р.

Председник већа – судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ